

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS har i betænkningen skrevet, at vi vil redegøre for vor stilling ved andenbehandlingen af lovforslaget om ændring af realkreditbelåningen.

Vi finder stadig væk, at det er uklart, hvordan man vil kontrollere, og hvordan man vil fastsætte værdien af eget arbejde. Det synes vi sådan set er det største problem ved lovforslaget. Det gør, at jeg ikke klart kan tilslutte mig det. Men jeg vil da gerne, hvis det er muligt, bede boligministeren kort gøre rede for, hvordan man kan foretage en vurdering af værdien af eget arbejde, og hvordan man kan kontrollere det, så der bliver en ensartet behandling.

Boligministeren (Erling Olsen):

Det er mægtig svært at kontrollere, og det kan formentlig aldrig gøres eksakt. Det, der er afgørende her, er imidlertid, at man ikke fra realkreditinstitutterne kan få flere penge i hænderne end dem, man skal bruge til at betale regninger fra momsregistrerede virksomheder med. Men værdien af eget arbejde er et meget svævende begreb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 63. Fremsat 6/11 80. Første behandling 13/11 80. Betænkning 14/1 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om socialindkomst. (Medregning af arbejdsgiveradministrerede pensionsbidrag og udeladelse af fradrag for visse afskrivninger m.v.).

(Lovforslag nr. L 92. Fremsat 27/11 80. Første behandling 2/12 80. Betænkning 22/1 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse og om ændring af lov om inddrivelse af underholdsbidrag. (Socialindkomst og betingelserne for forskudsvis udbetaling af børnebidrag m.v.).

(Lovforslag nr. L 93. Fremsat 27/11 80. Første behandling 2/12 80. Betænkning 22/1 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil, til trods for at der ikke er andre fra socialudvalget, der har ønsket at sige noget til andenbehandlingen, og til trods for at der ikke er nogen ændringsforslag til hverken lovforslag nr. L 92 eller lovforslag nr. L 93, alligevel godt sige noget. Jeg ved, at det har været diskuteret i socialudvalget, at man ville skyde den egentlige diskussion til tredjebehandlingen, og det er også i orden, at socialudvalget er blevet enigt om det, men jeg mener dog, det er på sin plads, at der bliver sagt noget allerede under andenbehandlingen, inden man faktisk fuldstændig har færdigbehandlet dette lovforslag og det er ved at gå igennem. Det spiller også ind i den sammenhæng, at jeg ikke selv kan være til stede ved tredjebehandlingen.

Det er allerede påpeget i vores betænkningens bidrag, at dette lovforslag hovedsagelig rammer lavindkomstgrupper og almindelige lønindtægtsgrupper, dvs. mennesker med en almindelig indtægt eller med halvanden indtægt. Der er ingen tvivl om, at lige meget hvordan man drejer og vender forslaget, så er det utrolig asocialt. De 200 mill. kr., der skal spares ved det, skal spares for disse grupper. Jeg finder det meget betænkeligt, at socialdemokratiet og forligspartierne har været villige til at køre denne lovgivning igennem, og at de har været villige til at presse en såkaldt ligestilling igennem med den konsekvens, at det rammer lavindkomstgrupper og almindelige lønmodtagere.

Jeg vil godt hive en enkelt lille ekstra gruppe frem, som ikke andre har gjort opmærksom på i betænkningen. Det er de unge mellem 18 og 21 år, som får SU, som får stipendiestøtte, men som er afhængige af deres forældres indtægt. Ifølge de udregninger, vi har fået fra ministeriet, vil lovforslaget betyde, at mellem 2.000 og 3.000 unge helt kommer til at miste deres stipendiestøtte, og at mellem 10.000 og 15.000 unge kommer til at få den beskåret. Det er aldeles alvorligt for den gruppe unge. Det, der sker, er, at de – voksne mennesker, som de er, over 18 år – risikerer at få beskåret deres stipendiestøtte,

uanset at deres muligheder for at klare sig økonomisk ikke bliver én krone bedre. Deres forældres muligheder bliver heller ikke én krone bedre, og i forvejen er det sådan, at langt de færreste forældre overhovedet kan klare at støtte deres unge under uddannelse. Jeg mener også, det er moralsk forkert, at unge, der er voksne, der er over 18 år, og som er myndige, som har valgt, skal være afhængige af deres forældres indtægt.

Desuden kommer den foreliggende lovgivning til at ramme den gruppe af 15–16-årige, som har mulighed for at få ungdomsydelse. Af bemærkningerne til lovforslag nr. L 93, som er en konsekvensændring i forhold til lovforslag nr. L 92, fremgår det, at der skal spares 15 mill. kr. på ungdomsydelserne. Jeg synes, det er værd at bemærke, at de forældre, der overhovedet har mulighed for at få ungdomsydelse til deres unge på 15–16 år, er forældre, der ikke har en husstandsindtægt på over 70.000 kr. Det er simpelt hen forældre, som er utroligt ringe stillet i forvejen. Det er forældre, der er på pension af den ene eller den anden slags, det er forældre, der har halvdagsarbejde, eller det er forældre, der ligger helt på grænsen af, hvor man er underbetalt.

Jeg finder det urimeligt, at man overhovedet forsøger at køre denne type såkaldt ligestilling igennem, og jeg finder det også halsløst, at man har forsøgt at køre den igennem så hurtigt. Da det i sommer blev rejst som et problem under behandlingen af første fase af socialindkomsten, at der var forskelle mellem folk, der har private pensionsordninger, og dem, der har arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, pressede de borgerlige partier meget hårdt på, for at der skulle komme en ligestilling, men det betyder vel ikke nødvendigvis, at socialdemokratiet og forligspartierne selv skal køre dette igennem over hals og hoved. Det vil jeg påstå at man har gjort, selv om lovforslagene har været til behandling siden december måned. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan forligspartierne, der kører det her igennem, vil være i stand til at stå til ansvar over for de mennesker, det rammer. Det er i hvert tilfælde deres egne vælgere, det kommer til at ramme. Det er i hvert tilfælde de folk, som man normalt siger ikke skal rammes hårdt af de sociale nedskæringer, nemlig decideret folk med lavindkomster.

[Anne Grete Holmsgård]

Jeg vil også godt pege på én ting til, nemlig at det kommer til at ramme lejerne. Af de bilag, vi har fået – hvoraf nogle er blevet optrykt som bilag til betænkningen – fremgår det helt klart, at et af de steder, hvor familierne bliver ramt, er på boligsikringen. I øjeblikket ved vi alle sammen, at situationen er meget hård for folk, der er lejere, hvad enten de er lejere i det almennyttige byggeri, eller de er lejere i det privatejede byggeri, som står over for en modernisering eller en sanering. Hvordan i alverden skal de mennesker klare at få beskåret deres boligsikring?

Inge Fischer Møller (S):

Jeg har ingen bemærkninger i relation til det, fru Anne Grete Holmsgård er kommet med nu, men jeg har lovet ordførerne for samtlige andre partier at meddele, at når der ikke bliver sagt noget her i dag fra de enkelte ordføreres side, hænger det ikke sammen med manglende interesse for lovforslaget – hvad enten man er for eller imod – men man er blevet enige om at tage den principielle debat omkring lovforslagene på fredag, da der ikke er fremsat nogen ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om socialindkomst. (Medregning af arbejdsgiveradministrerede pensionsbidrag og udeladelse af fradrag for visse afskrivninger m.v.). (Lovforslag nr. L 92).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om bør-

netilskud og andre familieydelse og om ændring af lov om inddrivelse af underholdsbidrag. (Socialindkomst og betingelserne for forskudsvis udbetaling af børnebidrag m.v.). (Lovforslag nr. L 93).

§§ 1–3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om den sociale ankestyrelse, bistandsloven m.v. (Begrænsning af klageadgangen).
(Lovforslag nr. L 121. Fremsat 20/1 81).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. (Nævnenes sammensætning og funktionsperiode m.v.).
(Lovforslag nr. L 122. Fremsat 20/1 81).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Som der står i bemærkningerne til lovforslag nr. L 122, må man sige, at loven har virket tilfredsstillende, men de erfaringer, der er gjort siden da, har vist, at det var ønskeligt at ændre loven på visse områder. Det skyldes ikke mindst, at der nu er kommet en ny mulighed ind i billedet, idet et stort flertal her i folketinget jo har udtalt, at man ønsker at